

רע"פ 2023/14 - יעקב הורוביץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2023/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

ה המבקש: יעקב הורוביץ

נ ג ד

ה המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף) מתאריך 2.1.2014 ב-ת"פ 9074-01-12, בשם: עוזד דוד גולן, בשם המבקש:

החלטה

1. לפניה בבקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו (כב' השופט: ר' בן-יוסף) מתאריך 2.1.2014 ב-עפ"ת 13-12-47437 בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דיןו של בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (כב' השופט ע' נהרי) מתאריך 10.10.2013 ב-ת"פ 12-01-9074, והתקבל בחלוקת ערעורו של המבקש על גזר דין על הרשעתו זו, מתאריך 19.11.2013.

להלן אביא הנתונים הנדרשים להכרעה.

2. המבקש הorschע, בא' יכולת לנוהג בביטחון, וגרם חבלה של ממש (עבירה תקינה 26(3) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 בצוירוף עם 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה)), ונוהגה בקלות ראש

עמוד 1

וגרם חבלה של ממש (עבירה לפי סעיף 62(2) בצוירוף עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה).

3. בית המשפט השלים הנכבד השית על המבוקש את העונשים הבאים: פסילה מלכבל, או להחזיק ברישון נהיגה לתקופה של 3 שנים, 6 חודשי פסילה על תנאי מלכבל, או להחזיק ברישון נהיגה למשך 3 שנים (כשהנתנאי הוא שהمبוקש לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע, או עבירות לפי התוספת הראשונה והתוספת השנייה לפקודת התעבורה); 6 חודשים מאסר על-תנאי למשך 3 שנים (כשהנתנאי שהمبוקש לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה). כן הושת על המבוקשת קנס בגובה 5,000 ש"ח, או 50 ימי מאסר תמורה. בנוסף הוטל על המבוקש לשלם פיצוי כספי לנפגע בסך של 10,000 ש"ח.

4. המבוקש הגיש ערעור על פסק-דיןו של בית המשפט השלים לתעבורה הנכבד - לבית המשפט המחויז תל אביב-יפו הנכבד, שנדחה בחלוקתו. בית המשפט המחויז הנכבד אימץ את כל הממצאים העובדיים והקביעות של בית המשפט לתעבורה הנכבד לגבי הרשות המבוקש בעבירות המנוויות לעיל, אך לעניין הפיצוי הכספי, בית המשפט המחויז החיזיר את התקין לבית המשפט לתעבורה, וזאת משום שבנסיבות, לא התאפשר למבוקש לטעון נגד עצם הטלת הפיצוי ושיערו. בתאריך 27.3.2014 הורה בית המשפט לתעבורה הנכבד כי המבוקש ישלם לננתבע פיצוי ננתבע בסך של 7,000 ש"ח תחת הפיצוי בסך 10,000 ש"ח שנקבע במקור.

מכאן הבקשה שבפני.

טענות המבוקש

5. המבוקש חוזר בבקשתו על הטענות שהעלתה בפני הערכאות הקודמות הנכבדות, כך, בין היתר, המבוקש טוען כי עמדת לו הגנת "היעדר שליטה" המuongנת בסעיף 34 ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

דיון והכרעה

6. לאחר שבנתתי את טענות המבוקש סבורני כי דין הבקשה להידוחות.

7. הלכה מושרשת היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינים של הצדדים היישרים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 (2007)abo שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007), או במקרים שמתגללה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקר עיוות-דין (עייננו: רע"פ 2222/13 חייחיאשויל נ' מדינת ישראל (2.5.2013)).

8. הבקשה שלפני אינה עומדת באמות המידה הנ"ל. טענותיו של המבוקש נוגעות אר וرك בעניינו הפרטני ונבחנו כבר הן על ידי בית משפט השלים לתעבורה הנכבד והן על ידי בית המשפט המחויז הנכבד. מעבר לכך - הבקשה שבפני אינה מוגלה כי למבקר נגרם עיוות דין, או אי-צדק בולט. כך למשל, בבית המשפט לתעבורה נקבע, באשר לגרסת

המבקש כי יהיה במצב של היעדר שליטה, שהוא איננה אמונה. מעבר לכך נפסק שם, כי אף אם בית המשפט לטעורה היה מקבל את טענת המבקש בדבר היעדר השליטה – אין הוא זכאי ליהנות מהגנה זו ממחמת העובדה שהוא חל לנוכח שהוא עליו לחושש שיחווה כאבים בחזקה, ולאחר שעבר עליו לילה עם שינוי חלקיית, יום אחרן של בדיקות ושוחות של כ-10 שעות בבית החולים. בית המשפט המחויז אישר את שתי הקביעות האמורות והמבקש לא השכיל להראות כיצד יש בידו לקעקע אותן, בנסיבות.

.9. נכון כל האמור לעיל – דין בקשה רשות הערעור להידחות, וכך אני מורה.

ניתנה היום, א' בניסן התשע"ד (1.4.2014).

שפט
